

מדור הבחינות

אוניברסיטת בר-אילן

מינהל הסטודנטים

מספר סידורי 1115923

מס' מח': 36
 שנת: תשע"ב סמסטר: 1 מועד: 1 מטלה: 1
 קורס: 01 111 99 מבוא למשפט העברי

המחברת נבדקה ביום: _____
 הציון: 90
 חתימת המרצה: _____
 מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברו

הוראות לנבחן

1. הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשיב/ה.
3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקייה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
4. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשיב/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשיב/ה בבחינה את תפוציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשיב/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט. נשים בהריון ונכחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשיב/ה לצאת. היציאה בליווי המשיב/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לוועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשיב/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשיב/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

בה/3א!

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר
אסורים או ייתפס בהעתקה,
ייענש בחומרה עד כדי
הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל גשע"ב סמסטר א מועד א
 מס' קורס 99-111-01
 מחלקה משפטים תאריך 23.2.12
 המרצה פר' יעקב חכה
 מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שום לכן השוליים יחתמו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

25

למרות זאת צדקתו (תמיד אחרת אוהבה) זרם שמים מלמעלה לאותו זרם שמתה

היה הוזהרם עליו, ~~הוא~~ בת קנה יצאה ואורה נקבלו. אלהים... אותה לא לך

~~הוא~~ (התנאים) היו הקשיבו לצדו, וקצתם התעוהב "לא התנאים הוא" (נ)

האוישים שבהם הסתמש רבי אלעזר שאז איסימיים להפחת טעמו. ~~אז~~

כשאלו נשאם וזה אלפים אור אלפי אור ^{שאלוהים} אור "נצחוני בני" הכוונה

היא שלמות כל העושים (הנטייטיים) שגורו צדקין התנאים ^{הוא} האלו אורו צדק ^{הוא} צדק

א. אמתם של האנשים בנושא (הוא להעמדת "לא התנאים הוא". אלוהים בראש

מתן לנו את התורה התעקז איתנו ושא יוכל ~~לענות~~ על התקנות או

להלכך לנו בקיום שבכחול. היתר שיהיה יורא שיהיה צדק (הואה היה בך

משה רבינו. הרמב"ם אל אורי שאם משהו אור שאלוהים התורה בתנאים

הם הוא אוסר או יורא וזהו ^{הוא} שזרנו אנתו בצדק צדקים

אישי את התעקנות ^{הוא} בעלר אלפים אלפי רוב, או ע. ^{הוא} הכחול כחולו,

או ד"ה הסנים הווכטיים (נב). אלה אלוהים ^{הוא} יורא עלולו עני צדקו

יש צדקם זהויל ^{הוא} (התורה: א) ^{הוא} התורה - תוספת בקיום אלו כתקנות

שם חנומים. צ. לפי ספר המצוי - רק חנומים יועם תוספת לתורה ושא אדם ראו

(תוספת בקדמו של רבי יוסף ^{הוא} שמה הרפוא). צדק ^{הוא} נגיד נגיד ^{הוא} עור וצדק ^{הוא} נגיד

התרון בשאלה זה צד

א. (הנמוך אורו אורו התר"ם סופו ביתם כלל קוטי פנוינותו דיעא בקצור טמים

ונכסים הוא אישנו של הק"ן. הפ"ן אורו שצניק לרקשיק שנוסף כי אם לא

קצתה עו הוא יורא שגם אלתו אלוהי. הכול היא של תוספת ואנתו כך יורבים

שם וכל רש לא נעשה (זה שחולו אצורו קורא עמומים ומנסם הוא יורא

שגם אלתו. במקרה היחידה ניתן יראת שיהיה בתוספת הסנוחה בנושא שמומים

ומכסים. אם אנתו בגלל כנה והתוספת הוא ^{הוא} אלו הוא קאית יורא שגם

אנתו אם לא נעשה (קצתו). אלה אם אנתו קו"י אכ התוספת לא יורא שגם אנתו

אם לא נעשה כצדקו מעולם שחולו הוא של ^{הוא} ההתוספת / ומכאן ההתוספת בין אשך

כך שחלק ^{הוא} יורא. (הנמוך אורו מאמר) (התוספת) הכולו בתנועתים ונימומים

הוא נמוך של ^{הוא} (הרמב"ם). הרמב"ם אורו שגם כה צדקו ויורא שגם

של התוספת ויורא אם אנתו כחלק (הנטייטיים) הכולו שגם שגם, ויורא שגם

(קצתו) אנתו בעצם הכולו שגם של החלק. אנתו צדקים ^{הוא} שגם

2x

2x

ארה שלמה אומר ינו. ואכן ארבע החתים אין שום הקדש בין מלך זר למלך ישראל
בשני היוזרים אנונימי נודעו הקבצים של המלך זכריהים ששבת זה נוה שלמה
רצה גם אם זה לא נראה שרונה. ניתן אמר שלמה עם מאה? אנונימי
ונימוסיס גם את צבתו על רש"י שאמר שהחוח של קיטו פנוולותא קיטו וזכר
העצם משפחת מצונו נוח- (הוציות השקיות מצוות הרעיונים. מצוות הרעיוני קמיסולות
הצרה הוא מצונו ערקים בית קין ששאל את נסאר א המצוות. או כוונות הרחבה
ערקים בית קין ששאל בהלכה ואלו רק קינים א המצוות האוחות. ערצת רש"י קיטו
פנוולותא קיטו נובלת מצוות הרעיונים. א מצוות נוח צורה מצונו אנונימיסית שלמה
דמ א מלך ושאל, וזם מלך זר זיקה את סמינתו ומנה ועם כמדורה הורה
אין ההלכה בין מלך זר למלך, ושאל קיטו ערצת המלך - קבצים אש המעבט הוא
הקבצים ואי ארבע עשרה עשרים

כי. שני העיוקים האחרים ארצו פנוולותא קיטו: נימוקו של ת"ם - אומר ששנים
אין קבל ככל של קיטו קוונולותא קיטו אלא נוהבד התקנות הנמים שהחליט
שאלו קינים וסיונים של המלך אחת סוכות. ההקבצים ערצת המלך נובלת המצם
ומאמת החתמים והקנותא ואלו נודעו פנוולותא קיטו. נימוקו של הרמב"ם - (העקם
אמר שבמצם זה סאטלים יושבים באורל מסונות זה אהיה את הסנינות ערצת
המלך. ועם אם יושבים בארל זה אצ אנתו ~~נכונה באיניזים~~ את הרין הר
מתק הסנוה. אם אנתו עא נוצים ערצת הרמב"ם הוא מסנינות איתו יט
עו את האופציה ערצתו ע"ה הרמב"ם קיטו פנוולותא קיטו נכונה אנתו
הסנוה! המלך אנומוקו של ת"ם - צאור העובדה שנוהבד התקנות שהחליט
איניז, ארצתו אם יש הלכות שהחנינים עא יטו ערצת האותו הזמן ואלו קנתו
אותם - קיטו פנוולותא קיטו לא חז ערצת.

4

אנונימיס
א פנוולותא-קבצים את קיטו פנוולותא החובות. ארצתו של שנת שמיטה שכתבת
שמיטה נכ החובות הפנטים נוחקים. אם ארצתו ארצת קיטו ומסדה יט ע חוב
רצונו שאחר ח"ה או בית הרין ינוש ארצתו את החוב תחת בית הרין נכ גם
אנתי שנת השמיטה ווח"ם אהיה ח"ה זאת ארצת הרין ואלו ארצתו;
אנו סמינות בית הרין. נכונה נכונה ארצתו קבצתו מנוונת, ואח"כ הסמינות.
* מוי שמיטה - בהלכה היהצות כפי ארצתו ערצת קיטו ח"ה ארצתו
שמיטה השמיטה האחרון קבצתו ארצתו קיטו.

A blank sheet of lined paper with horizontal ruling lines and a vertical margin line on the left side.

אברהם קניין (החברת החברה והעלית) קומאזא¹ המצב של "מי שחבר" נוצרה על מצב
שמצדדים סימו הכל ואולי שלפיה תמורה ~~אולי~~ היא היה אמנם קניין ולכן הצד
החיה משתחרר מההסכ. המצב ככה בית הרפון לא יכנס לחתימה את ~~אולי~~ את
האדם ולכן את הסדר הקניין אלה "רוח חתומים לא נחה ממנו" והיה הרפון
רשאי עלף אותו והחזיקו ינו שאליהם יגיע אותו (קנינה אחיה הרפון שמונים).
* א"אונס בגלים- קורה קנניא לפניו ומשנת הרפון (האונק נעלהק לאורה קשוק חא"א)
מסוק (היאונס הוא ומתן אוליקטובי, חלף 3 אמתנים: 1. על האבירה אין סימונים
אזרחים ולכן סביר להניח שהמאבד לא יחלש את הוסיבה (אין אדם אין אחרים
ככה נעו) קומאזא² שסר. 2. האבירה נעורה פחות מהנוטה- עין סביר להניח
שהמאבד לא יחלש אתניה. 3. האבירה ^{התחשה} ~~התחשה~~ במקום עם הרבה ז"ס- א"א אינם
אחוזים בהשבת אבירה ולכן סביר להניח שהמאבד לא יחלש את האבירה.
הסיפור שדבר עליו בניתה נאמר למרות שהאבירה קרתה קשוק לא א"א, אום הנמקד
יחא אל המוצא היהודי ויירן קדבר סימונים- יש לחזיר את האבירה למאבד
* זמן ואינה לפי כבוד- קומנו על כך בתנא לפנים ומשורת הרפון- "היש והחובה"
זקן ואינה לפי כבודו אתו הם מצבים בהם האל עליו או חזרתו לא אדם
זה יחא מכבודו" (הוא) היא תיבה ולכן ~~אולי~~ ^{אולי} אסוי שאתי היה אחרים בו.
נמש בסיפור ושלאל נותק לראות שישועאל לא היה מקווה לעזיר טאום עם
עניית השצים הסתוה אותם האל ומגודו וחוכמתו, אך הוא נהג לפנים מעינת
הרפון והצדק את עריות הקצום כפי שאלו יצטרק אלעיר אדם הסתוה אותם.
* שטר אצנתא- שטר אצנתא והוא השטר עליו ~~אולי~~ נכתבה ההלואה שבין האורה
המאורה עליו הסופר סתם. כלישור האורה והוא אצויה על שטר ישנו שגדור נסים
אוסומאי על האורה במידה ~~אולי~~ ^{אולי} האורה אין כסף להחזיר אמונה המאורה יכנס
עדה קרקע שבהצות ~~האורה~~ ^{האורה} במוקום. המורה ומישהו קנה את השטח מהאורה
ומחזק את הפיגון ואין האורה כסף = כל האורה יש מסר אדם לקחת וקונה את
הקרקע (כאם במידה ואין האורה קרקעות אחרות באגבה ההלואה). קמה קנניא
האורה חזרת- שומא אפר.

[The page contains faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the paper.]

